

Sovon startte in 2003 een nieuw project. Met ingang van 2003 kunnen speciale gebieden worden aangemeld voor het inventariseren van de steenuil. Omdat wij dit al enkel jaren doen, hebben wij ons hier voor opgegeven. We hebben Neede verdeeld in drie gebieden die gecontroleerd worden door Anton, Kees en Bert en Sonja. Vanaf half februari tot half april gaan we na zonsopgang op pad met de cassette recorder. Tijdens dit soort controles, die over het algemeen rustig verlopen (en soms heel koud zijn), wil er wel eens wat voorvallen dat de moeite van het vertellen waard is. (naast de geweldige waarnemingen die je doet natuurlijk) Een echte 'die hard' pakt de fiets en gaat met de cassette op pad. Ik heb dit jaar gekozen voor wat meer behaaglijkheid en ging geregeld met de auto op pad, alleen of samen met Hans of Kees.

De eerste keer had ik al direct de politie bij me staan. Ik stond wat vreemd geparkeerd en ze vroegen zich bezorgd af wat een vrouw alleen daar toch langs de wegkant deed. Ik legde uit dat ik bezig was met het inventariseren van de steenuil. Ik had hem echter op dat plekje nog niet gehoord en juist toen ik in de auto wilde stappen en de agenten weer verder wilden rijden, liet de steenuil zich horen! De agenten luisterden geïnteresseerd mee.

Ook een nieuwsgierige boer kwam eens een kijkje nemen wat we daar toch deden op dit donkere tijdstip. Hij wist wel waar de steenuilen zaten en even later reageerden ze inderdaad.

Soms hoor je na het afspelen van de cassette helemaal niks en wil je weer in de auto stappen en juist op dat moment, begint de steenuil te roepen. Helemaal spannend is het als de steenuil in de boom blijkt te zitten waar ik net m'n auto onder geparkeerd had. Hij heeft mij gewoon de hele tijd zitten observeren.....

Begin april hebben we een aantal kasten reeds gecontroleerd om te kijken of we ook de mannetjes tegen zouden komen. En ja hoor, op enkele kasten was het raak. Op een kast aan de de Munsterdijk zat het mannetje en het vrouwtje. Dit was niet hetzelfde vrouwtje als vorig jaar, want een van hen had een kleurring om en daaruit was af te leiden dat deze uil uit Zelhem kwam. Beide uilen werden van een aluminium ring voorzien. Door het mooie weer in april troffen we echter niet zoveel echtparen op de kast aan, vermoedelijk zaten de steenuilen tegen tien al heerlijk buiten de kast in het zonnetje.

Aan de Kerkweg hadden we een kast aan een schuur hangen die verplaatst moest worden. We hingen de kast (zonder uil) 100 meter verder, aan de andere kant van de weg en hoopten dat de uil de kast nog zou kunnen vinden. En wat bleek? De uil, die deze kast al jaren bewoonde, zat weer in deze kast, terwijl de kast nu toch best lastig te vinden was, hangend onder een overkapping. Zou hij gezien hebben dat we met zijn huis aan het sjouwen gingen?

De steenuilkast hangt zo dat de jongen kunnen uitlopen op de tak.

Eind april was de eerste echte controleronde waarbij we alle kasten langs gingen om ze te controleren op broedsels. In totaal hebben we in 44 kasten 21 legfels aangetroffen, weer zes meer dan in 2002! Het aantal eieren per legfel lag in 2003 (3,3) beduidend lager dan in 2002 (4,3). Ook het uitkomstpercentage lag iets lager: in 2003 leverde 64% van de eieren vliegvlugge jongen op en 2002 leverde 72% van de eieren vliegvlugge jongen op. Op verschillende kasten troffen we spreuwen aan, dat scheelt ons klimwerk, want die vliegen eraf zodra je in de buurt komt. Ook aan de schijf op de kast is te zien dat hij niet bewoond wordt door een steenuil.

Tijdens het ringen worden de jonge steenuilen even in een emmer gezet. Als ze geringd zijn worden de uiltjes weer teruggezet in de kast.

Op een kast troffen we een uil alleen aan. Deze uil had geen eieren gelegd. We vroegen ons af wat hier aan de hand was. Had deze uil geen partner kunnen krijgen? Of had hij misschien ergens anders zijn eieren gelegd en zat toevallig in deze kast? Of zou de uil later nog leggen? Tijdens de tweede controle ronde hoopten we wijzer te worden, misschien lagen er nu wel eieren in de kast. Hans klom naar de kast, opende de deksel en ja eieren, wel 13! Maar niet van de steenuil hoor. Een overactieve mees had 4 nestjes achter elkaar gemaakt met in elk nestje 3 of 4 eieren. Helaas voor de mees, dit leidde niet tot succes. We dachten dat hiermee het verhaal steenuil op dit adres af was. Echter tijdens de nacontrole in september, maakten we deze kast schoon en troffen onder de nestjes van de mees toch nog een steenuil-ei aan. De mees had er zijn nesten gewoon over heen gebouwd! Maar waarom??? Wat er hier precies is gebeurd zullen we nooit weten.

Ook troffen we twee geheel lege kasten aan. Later in het seizoen bleek een kast toch te worden bewoond en er werden 3 eieren gelegd. Een succesvol stel, want in september

troffen we nog twee volgroeide jongen op de kast aan. Bij de andere lege kast, zijn we verschillende keren geweest. Tijdens de inventarisatie in februari hadden we hier namelijk wel een uil horen roepen. Toen we de plek bezochten, vloog er een uil weg uit de boom, echter in de kast konden we niets vinden dat op bewoning duidde. Toch nog even in de schuurtjes gekeken die erachter stonden, we vonden niks. Later hoorde we dat op de oude Eibergseweg een steenuiltje was doodgereden, er lag inderdaad steenuilveren, van deze steenuil?

Door de ringwerkzaamheden van de afgelopen jaren, troffen we nu ook enkele geringde uilen aan die afkomstig waren van een broedsel uit voorgaande jaren. Zo zat er op een kast aan de Groothuizenweg het vrouwtje dat in 2002 6 eieren legde aan de Munsterdijk samen met een jong mannetje dat in 2002 geboren is aan de Weenkweg! Het legsel aan de Groothuizenweg bestond uit 4 eieren, helaas is daar maar een jong uitgekomen. Waarom de andere 3 eieren niet zijn uitgekomen weten we niet. Wel hebben we deze eieren meegenomen. De eieren worden onderzocht.

Aan de Borculoseweg troffen we ook een jonge vader aan, geboren in 2002 in de kast aan de Kupersweg.! Dit legsel bestond uit 4 eieren. Een ei is zomaar verdwenen en in deze kast zijn 3 jongen groot geworden. Tijdens de nacontrole in september hoorden we dat bij een kast aan de Pagertweg helaas 2 jongen zijn overleden, de oorzaak is niet bekend. De boer had de jonge uiltjes op de grond zien zitten, wat versuft, niet in staat om te vliegen. Hij had ze zelfs nog een beschut plekje neergezet, maar later bleek dat ze het niet hadden gehaald. Hij trof beide jonge uilen dood aan. Gelukkig had deze boer de ringnummers netjes bewaard, zodat wij precies wisten om welke uiltjes het ging. Tot slot kwam er in september nog een melding van een verkeersslachtoffer, gevonden achter Ruurlo. Het bleek een jong te zijn die dit jaar geboren was aan de Kipkesdijk, hemelsbreed en afstand van 13 km! Voor steenuilen een heel eind, ze vliegen meestal maar een paar kilometer van hun geboortekast vandaan!

Voor het komende seizoen maken we momenteel alle kasten weer schoon en hangen er hier en daar nog een kast bij. Mocht u nog een adres weten waar steenuilen vertoeven, dan zouden wij hiervan graag op de hoogte worden gebracht, zodat wij een zo compleet mogelijk beeld van de steenuil in Neede krijgen.